

Sygn. akt I C 4345/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa K. G.

przeciwko A..pl (...).z o.o. Sp.k. z siedzibą w O.

o zapłatę

I oddała powództwo;

II zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 287 (dwieście osiemdziesiąt siedem 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 270 zł kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt I C 4345/17

UZASADNIENIE

Powód K. G. wystąpił z pozwem przeciwko (...).PL (...) z o.o. Sp. kom w O. o zapłatę kwoty 649,99 zł z ustawowymi odsetkami od 15.04.2016r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. Powód podał, że 2.03.2014r. kupił od pozwanego buty za 549,99 zł, które przed upływem okresu gwarancji rozkleiły się zarówno od strony zewnętrznej, jak i wewnętrznej. Dnia 20.02.2016r. powód zgłosił reklamację wnioskując o wymianę butów na nowe lub zwrot gotówki, która nie została uwzględniona. Powód zlecił wykonanie ekspertyzy, z której wynikało, że w zakupionych butach wystąpiły wady materiałowe i technologiczne w związku z czym pismem z 31.03.2016r. powód odstąpiło od umowy żądając zwrotu ceny za obuwie i kosztów ekspertyzy wynoszących 100 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. Wskazał, że przyczyną uszkodzenia obuwia nie była wada, lecz złe użytkowanie. Podniósł, że rzekoma wada stwierdzona została blisko 2 lata od zakupu, wobec czego ciężar dowodu wykazania okoliczności, które podnosi powód spoczywa na nim.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 marca 2014 roku powód kupił w sklepie pozwanego buty marki N. indeks (...) -100 za cenę 549,99 zł.

(niesporne – paragon k.12)

W dniu 20 lutego 2016 roku powód zgłosił pozwanemu reklamację dotyczącą zakupionego obuwia, wskazując na rozklejenie się prawego i lewego buta od strony zewnętrznej i wewnętrznej oraz wytarte pięty. W zgłoszeniu podał, że wadę stwierdził siedem dni wcześniej. Zażądał wymiany towaru lub zwrotu gotówki.

(niesporne – zgłoszenie k.12)

Na zlecenie pozwanego D. T. sporządził opinię dotyczącą reklamacji, w której stwierdził uszkodzenie zapiętek oraz rozklejenie przyszwycy obu butów. Odrzucił reklamację, wskazując iż obuwie nosi ślady prania wbrew zaleceniom producenta. Powód został poinformowany o powyższym i 4.03.2016r. skierował do pozwanego pismo, w który zarzucił absurdalność opinii i zażądał przekazania obuwia osobie posiadającej uprawnienia rzeczoznawcy z zakresu obuwnictwa. Pozwany podtrzymał swoje stanowisko w piśmie z 9.03.2016r.

(niesporne – opinia i pisma k.13-15)

Powód zlecił wykonanie prywatnej ekspertyzy K. W. (1), która stwierdziła występowanie istotnych wad materiałowych, nieusuwalnych w obrębie przetarcia materiału podszewkowego (pięty) oraz pęknięcia okładu noska oraz odklejenie spodów istotne, usuwalne. Według sporządzającej opinię odpowiedzialność za wadę ponosi producent/sprzedawca. Za wykonanie ekspertyzy powód zapłacił 100 zł. W dniu 1 kwietnia 2016r. powód złożył pozwanej oświadczenie o odstąpieniu od umowy i poza ceną sprzedaży zażądał zwrotu poniesionych kosztów wykonania ekspertyzy. Pozwany w związku z powyższym poinformował, że odeśle buty do Instytutu, w którym niezależny ekspert oceni stan faktyczny.

(niesporne – opinia k.16-18, oświadczenie k.20-21, pismo k.22)

Powód pismem z 27 września 2016r. wezwał pozwaną do zapłaty dochodzonej pozwym kwoty. Pozwana w odpowiedzi na powyższe poinformowała, że opinia niezależnego zespołu rzeczoznawców potwierdziła brak zasadności reklamacji i odrzuciła żądania powoda.

(okoliczności niesporne – pisma k.23-25)

Ustalony stan faktyczny wynikał z dokumentów przedstawionych przez strony, które nie były podważane w czasie procesu. Oczywiście dokumenty prywatne w postaci ekspertyz mogły być dowodem na to, że określone osoby złożyły zawarte w nich oświadczeniach, nie zaś, że oświadczenia te są prawdziwe. Strony wzajemnie podważały moc dowodową przedstawianych przez siebie ekspertyz.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód zakupił towar 2 marca 2014 roku, a zatem zastosowanie w sprawie miały przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176, z późn. zm.). Przepisy powołanej ustawy zostały uchylone ustawą z 30 maja 2014 roku o prawach konsumenta, która weszła w życie 25 grudnia 2014r. Zgodnie jednak z art.51 ustawy z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta do umów zawartych przed dniem wejścia w życie tej ustawy zastosowanie miały przepisy dotychczasowe.

Art.4ust.1 ustawy z 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego stanowił, że sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. Kupujący, jeżeli towar jest niezgodny z umową mógł żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagały nadmiernych kosztów (art.8ust.1 ustawy). Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy

niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia.

Powód skorzystał z uprawnienia wynikającego z art.8ust.4 ww ustawy tj. odstąpiło od umowy po tym, jak sprzedawca odmówił wymiany towaru bądź jego naprawy. Warunkiem skutecznego odstąpienia od umowy było wykazanie, że zakupiony towar w chwili wydania był niezgodny z umową. Stosownie do art.4ust.1 ww. ustawy tylko wówczas bowiem sprzedawca odpowiada wobec kupującego za wady sprzedanej rzeczy. Ustawodawca wprowadził domniemanie istnienia niezgodności towaru z umową już w chwili wydanie, w razie stwierdzenia wady w ciągu 6 miesięcy od zakupu. Po upływie tego terminu sytuacja dowodowa konsumenta ulega zasadniczemu pogorszeniu gdyż to na nim ciąży ciężar dowodu istnienia niezgodności lub jej przyczyn w chwili wydania mu przez sprzedawcę przedmiotu sprzedaży.

W przedmiotowej sprawie wada została stwierdzona ok. 3 tygodnie przed upływem 2 letniego terminu od chwili zakupu, zatem konsument – powód – powinien udowodnić, że niezgodność towaru z umową istniała już w chwili zakupu. Powód dowodów na powyższe nie zaoferował.

W przedmiotowej sprawie strony przedstawiły rozbieżne prywatne ekspertyzy na temat przyczyn stwierdzonych wad obuwia. Do oceny czy wady te istniały w chwili wydania towaru, czy też były efektem jego używania przez okres blisko 2 lat, wymagana jest wiedza specjalna. Sąd na podstawie przedłożonych przez powoda dowodów, reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, nie był w stanie ustalić, że wady istniały w momencie zakupu obuwia. Powód nie złożył wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, a sąd nie mógł oprzeć ustaleń na prywatnej ekspertyzie zamówionej przez powoda, która w procesie stanowiła dowód z dokumentu prywatnego. Powód nie podtrzymał nawet ostatecznie wniosku o przesłuchanie autora ekspertyzy i nie uiścił zaliczki na koszt przeprowadzenia tego dowodu, dlatego wniosek ten sąd pominął. Niejako na marginesie sąd pragnie wskazać, że nawet przesłuchanie K. W. w charakterze świadka nie pozwoliłoby ustalić, że wada obuwia istniała w dacie zakupu. Do stwierdzenia tej okoliczności wymagana jest wiedza specjalistyczna, a dowód z opinii biegłego nie może być zastępowany zeznaniami świadków.

Uwzględniając powyższe, skoro powód na którym zgodnie z art.6kc spoczywał ciężar udowodnienia istnienia niezgodności towaru z umową, nie przeprowadził dowodów pozwalających potwierdzić tą okoliczność, powództwo jako nieudowodnione podlegało oddaleniu.

Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu stanowił art.98§1 i 3 kpc. Powód przegrał proces, a zatem od niego na rzecz pozwanego zasądzono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 270 zł i koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł).

SSR Tomasz Bulkowski